

meget godt allerede nu kan udgaa som Lov, og skulde Nogen ønske at løsrive dette Emne fra de andre, saa vilde jeg ikke have Nogen imod, at det fremkom særskilt. Dog vil jeg med Hensyn til § 2 bemærke, at jeg ikke tror, at 2det Stykke af Paragrafen bør bibeholdes. Saa vidt jeg kan se, men jeg maa tilstaa, at jeg i mange Henseender ikke er tilstrækkelig bekendt med Forholdene i de forskellige Fag, vil man egentlig ved denne Bestemmelse kun komme til at ramme Smaa-folk, fattige Koner og Lignende, der sælge Frugt og Kager paa offentlig Gade og Bei Søndag Eftermiddag og rimeligvis paa den Tid have deres bedste Af sætning; man vil kun ramme dem, og det synes jeg ikke, der er Grund til, bl. A. ogsaa fordi en Undtagelse for deres Vedkommende ikke vilde komme i Strid med Lovens Diemed, fordi de jo ikke have nogen Undergivne; det er jo nemlig dem selv, der arbeide, og jeg tror, at Stemningen blandt disse Mennesker vil være i høi Grad imod, at det bliver dem forbudt at handle Søndag Eftermiddag, da de jo saa have deres bedste Handel. Der gives vistnok ogsaa, og det vil jeg i denne Forbindelse tilføie, skjøndt jeg ikke ved denne Iste Behandling kan udtale mig nøiere derom, andre Undtagelser, der maatte gjøres af Hensyn til visse Fag, som Søndag Eftermiddag have deres bedste Indtægt. Men det første Stykke af § 2 tror jeg i det Hele taget kan egne sig til at gjøres til Lov. Jeg veed ikke nu, om ikke en eller anden Ændring kunde være ønskelig, f. Ex. om man vilde tillade Frugthandlerne at have aabent Søndag Eftermiddag, jeg veed ikke, om det ikke gjælder disse, at de netop Søndag Eftermiddag have deres fordelagtigste Handel, og om de ikke ville lide betydelige Tab, dersom de ikke længere fik Lov dertil; men det er jo kun Smaaændringer. — En anden Ting, der har været fremme under Debatten, skal jeg nævne, nemlig det Spørgsmaal, der omhandles i § 2, om de Beværtningsdrivendes Ret til at sælge ud af Huset. Det er, som den ærede første Taler bemærkede, Konkurrence-spørgsmaalet, der her spiller en stor Rolle, thi jo daarligere Tidene, jo mere trykkede Forholdene ere, jo mere bangede ere disse Hæringsdrivende for, at de skulde faae noget Mindre i Indtægt. Ved Spørgsmaalet om Lukning af Butikkerne Søndag Eftermiddag tror jeg, at mange Handlende have haft Betænkelighed med Hensyn til den de Beværtningsdrivende tilkommende Ret til at sælge ud af Huset. Det er nu ikke Meningen med Lovforslaget, at de Beværtningsdrivende skulle have luffet, tværtimod, det har været

Meningen, at de maa have aabent, men saa kan der jo være Spørgsmaal om, om der ikke maatte gives andre Hæringsdrivende f. Ex. Urtekrammere, Hølere o. s. v. Bemyttelse mod den Konkurrence, der voldes dem ved de Beværtningsdrivendes Ret til Handel ud af Huset. — Hvad § 1 angaar, maa jeg ligesom den ærede sidste Taler gjøre den Bemærkning, at jeg tror, at den trænger til adskillige Ændringer paa sine Steder. For det Første er der enkelte Ting i den, som ikke ere mig rigtig klare, og dernæst vil det vistnok ogsaa være nødvendigt, at der maa gjøres flere Undtagelser, end der her er gjort med Hensyn til visse Ting. Jeg skal først nævne, som et Spørgsmaal, der ikke er mig rigtig klart; det Spørgsmaal, hvorledes Lovforslaget egentlig stiller sig overfor Landarbeiderne, thi det kan man ikke se. Naar jeg holder mig til, hvad der staar i Forslaget, maa jeg egentlig komme til det Resultat, at det ikke hder Landarbeiderne nogen Bemyttelse mod at bruges til Arbeide om Søndagen, undtagen den, der indirekte kan følge af Bestemmelserne om Arbeidskjørselen, men dette er en temmelig ufuldkommen og underlig inkonsekvent Bemyttelse. Thi hvorfor skal det være forbudt en Mand at bruge sine Undergivne til en eller anden Kjørsel, naar han f. Ex. har Lov til at sætte dem til Grøftegravning? Og det er der ikke noget i Veien for efter Lovforslaget. Saaledes som Lovforslaget lyder, maa en Mand kunne bruge sine Arbeidere til alle Slags Arbeider, som ikke netop udfordre Brug af Heste og Bogn, men det er der egentlig ingen Grund til. Der synes jeg, man maa stille sig paa et bestemt Standpunkt, enten maa dette Spørgsmaal tages med, eller ogsaa maa det ikke tages med, men skal det tages med, maa det ogsaa forbydes at anvende Landarbeiderne til saadanne Arbeider, til hvilke der ikke bruges Heste og Bogn. I det Hele taget forekommer det mig, at disse Bestemmelser om Arbeidskjørselen ere i flere Henseender noget villkaarlige. Jeg kan godt forstaa, at man ikke vil lade Forbudet strække sig til Kjørsler i Landbrugets Tjeneste under Korn- og Høhøsten og i Saatiden, eller til Dykning af Husmandslobder, derimod kan jeg ikke indse, hvorfor det skal være tilladt paa Søn- og Helligdage at føre Brænde hjem fra Skove og Moser. Det er en Bestemmelse, der ikke gjælder Husmænd alene, saaledes som der staar. Der kan jo imidlertid være mange Arter af Arbeidskjørsel, som der kunde være lige saa god Grund til at tillade som Hjemkjørsel af Brænde fra Moser og Skove. Hvorfor skal jeg have Lov til, naar jeg har kjøbt noget Brænde,